

मुंबई, मग्निवार, १८ फेब्रुवारी ते २४ फेब्रुवारी २०२५

आटोमेट्या

रात्री किंती पाणी
सेवन करावे ?
का पाणी सेवनच
करू नये ?
चला जाणून घेऊ या

डोळे द्वार्थ ठेवण्यासाठी या टिप्प अवलंबवा

लहानपणापासूनच
पौष्टिक आहार वर लक्ष
देणे -

पौष्टिक आहार सर्वांगीन
आरोग्य रेखण्यासाठी
आवश्यक आहे. डोळ्यांच्या
दृष्टीला चांगली ठेवण्यासाठी,
डोळ्यातील पडक आणि स्नायू
निरोगी रस्वर्थ ठेवण्यासाठी
देनंदिन आहारात पौष्टिक पदार्थाचा
वापर करणे गरजेचे आहे. क्विंटेमिन
ए, सी आणि इ, झिंक, न्यून
यासारख्या अन्तीओक्सिडेंट्स आणि
आवश्यक पोक तवांनी समृद्ध
असलेला आहार हे डोळ्यांना
रस्वर्थ ठेवण्यासाठी महत्वपूर्ण
मानले जातात. हरव्या
पालेभाज्या, नाजर, बीट,
बादाम, अंडे यांसोबत फळ याचा
आहारात समावेश करून डोळे
निरोगी ठेवा येतात.

डोळ्यांचा व्यायाम करणे

आवश्यक आहे-

शरीराला स्वस्थ ठेवण्यासाठी जसा

व्यायाम

कढीपत्त्याला
खूप ठिकाणी
कढीपत्ताच
महत्व जाते. हा
गोड असतो जो
नेहमी कढीपत्ताचे चव
रेण्यासाठी टाकला जातो.
कढीपत्ता आरोग्यासाठी खूप
चांगला असतो. कढीपत्ता दरोज
सेवन केल्यास नक्कीच फायदा
होईल, चला जाणून घेऊ या कढीपत्ता सेवन
केल्याचे फायदे :

कढीपत्ता सेवनाने केस मजबूत बनतात

- दरोज कढीपत्ता सेवनाने केस मजबूत बनतात तसेच, केस गळ्याते देखील कमी होते. कारण कढीपत्ता सेवनाने विटामिन, फॉर्स्फोरस आणि आयरन सोबत मुबलक प्रमाणात पोषक तत्व मिळतात. जे केसांना आतून पोषण देतात व मजबूत बनवतात. जे केसांना काळे आणि घनदाट बनवायचे असतील तर नारायाच्या तेलात कढीपत्ताचे पाने टाळून ते उकळून घ्या व केसांना लावून चांगल्या प्रकारे मॅलिश करा.

शरीरात रक्ताची कमतरता दूर करते- आयरन आणि पॉलिक एसिडवे एक चांगले स्रोत आहे. कढीपत्ता ऑनिमिया सारख्या समस्यापासून वाचवते. ऑनिमिया म्हणाजे रक्ताची कमी होय. म्हणून रिकाम्या पोटी कढीपत्ता सेवनाने नक्कीच लाभ होतो.

पचन क्रियेमध्ये सहाय्यक - पचनसंबंधी समस्या असेल किंवा दस्त लागल्यावर कढीपत्त्याला वाटून ताकात घेतल्याने आराम मिळतो. हा पोटातील गडबडीला शांत करतो आणि पोटासंबंधी

दरोजे कढीपत्ता सेवन केल्याने होतील कभालीचे फायदे

सर्व समस्यांचे निवारण करतो.

मधुमेहासाठी फायदेशीर - मधुमेहाचे रुण असल्यास दरोज जेवणात कढीपत्ताचे सेवन केल्याने तुम्ही या समस्येपासून नक्कीच मुक्त होऊ शकतात रक्तातील साकरेची पातळानी नियंत्रित करण्यासाठी कढीपत्ताचे सेवन आरोग्यदाई आहे.

कफ आणि सर्दी- सर्दी कफ झाल्यानंतर कफ छातीत जमा होतो व तो घृष्ण होतो, तर यापासून आराम मिळण्यासाठी कढीपत्ता काशागार सिलतो होतो.

त्वचारोग यासाठी आरोग्यदायी - त्वच रोग संबंधी समस्यावर कढीपत्ता फायदेशीर असतो. अंगावर पुराल घेत असतील किंवा काही अन्य त्वचेची समस्या असतील तर दरोजे कढीपत्ताचे सेवन करावे व त्वची पेस्ट बनवून लावावे.

रोज प्रतिकारक शक्तीता
बळकर करते - कढीपत्ता
अंटीऑक्सिडेंट

गरजेचे आहे तसेच डोळ्यासाठी देखील व्यायामाची गरज असतो. डोळ्यांच्या व्यायामासाठी दर २० मिनिटांनी किमान २० सेकंद २० फूट दूर असलेल्या वस्तूकूटे पाहण्याची सवाय लावा. काही वेळ डोळ्यांना बंद करून वलॉक

आणि एंटीकलॉक वाइज किरा.

डोळ्यांच्या स्नायूना मजबूत ठेवण्यासाठी रक्ताचा संचार वाढवण्यासाठी योगाचा अभ्यास करणे फायदेशीर मानले गेले आहे.

नियमित तपासणी करणे जस्ती आहे-

वाढत्या वयानुसार, डोळ्यांची दृष्टी कमी होऊ लागते पण याची सुरुवात खूप लवकर पासून होते. जेव्हा समस्या खूप वाढतात तेव्हाच आपल्यात याची जाणीव होते. त्यामुळे डोळ्यांची नियमित तपासणी करणे गरजेचे आहे. डोळ्यांचे अनेक आजार आहे की जे कोणत्याही लक्षणांची विवरण दीर्घकाळ टिकून राहतात आणि अंतर्गत नुकसान करात, यासाठी वर्षातून एकदा नेत्र तपासणीकरणे गरजेची आहे मधुमेह, उच्च रक्तताप व नेत्र रोग हे कौटुम्बिक इतिहासात आहे त्यांनी वर्षातून किमान दोनांडा डॉक्टरांचा सल्ला द्यावणा.

स्क्रीन वेळ करी करणे-

स्क्रीन टाइम म्हणजे मोबाईल, कंप्यूटरवर घालवणारा वेळ. आरोग्य तजांनी सांगितते आहे की, तुमचा स्क्रीन टाइम असेल तेवढी डोळ्यांची समस्या वाढेल. आपल्या डोळ्यांचीद्युम्यांमध्ये आसून्या रूपात ओलावा असतो. ही डोळ्यांची फिल्म ही पाणी तसेच इलेक्ट्रोलाइट्स आणि प्रथिने आणि एझेझाईम्स पासून बनलेली आहे. दीर्घकाळापर्यंत स्क्रीनच्या संपर्कात राहिल्याने कालांतराने अशु युक्तावा आपले डोळे कोणे होतात. डोळ्यातील ओलावा कमी झाल्याने दुखागे, लालसरपणा, घासणे वाटून जाते. ज्याने डोळ्यांच्या नाजुक त्वचेला दुखापत होऊ शकते.

थंडीमध्ये या ५ आजारांना दूर ठेवेल संत्री ज्यूस

गोड रवांडा असलेले संत्री सर्वांना आवडते. संत्री हे स्वादिष्ट असते पण ते आरोग्यासाठी पण खूप फायदेशीर असते. नेहमी लोक उंहाळ्यात संत्री खाणे पसंद करतात. चला जाणून घेऊ या संत्री ज्यूस सेवन केले तर शरीराला खूप फायदे.

इम्युनिटी बूस्टर : संत्री मध्ये भरपूर मात्रा मध्ये विटामिन उ असते. जे आपल्या इम्युनिटी बूस्टर करात आणि आपली इम्युनिटी कमजोली करावाची शक्तीता असते. तसेच या बोर्बर फैफेक्शन आणि व्हायरस यांची भीती वाढते. आपली इम्युनिटी मजबूत ठेवण्यासाठी संत्री ज्यूस खूप आरोग्यदायी आहे.

१. डोळ्यांसाठी उपयोगी : संत्री ज्यूस डोळ्यांसाठी खूप आरोग्यदायी आहे. हे डोळ्यांची दृष्टी चांगली करण्यास मदत करते तसेच डोळ्यांना वाढवावा आहे.

२. डोळ्यांसाठी उपयोगी : संत्री ज्यूस डोळ्यांसाठी खूप फायदेशीर आहे. हे डोळ्यांची दृष्टी चांगली करण्यास मदत करते तसेच डोळ्यांना वाढवावा आहे.

३. डोळ्यांसाठी उपयोगी : संत्री ज्यूस डोळ्यांसाठी खूप फायदेशीर आहे. हे डोळ्यांची दृष्टी चांगली करण्यास मदत करते तसेच डोळ्यांना वाढवावा आहे.

४. डोळ्यांसाठी उपयोगी : संत्री ज्यूस डोळ्यांसाठी खूप फायदेशीर आहे. हे डोळ्यांची दृष्टी चांगली करण्यास मदत करते तसेच डोळ्यांना वाढवावा आहे.

५. डोळ्यांसाठी उपयोगी : संत्री ज्यूस डोळ्यांसाठी खूप फायदेशीर आहे. हे डोळ्यांची दृष्टी चांगली करण्यास मदत करते तसेच डोळ्यांना वाढवावा आहे.

६. डोळ्यांसाठी उपयोगी : संत्री ज्यूस डोळ्यांसाठी खूप फायदेशीर आहे. हे डोळ्यांची दृष्टी चांगली करण्यास मदत करते तसेच डोळ्यांना वाढवावा आहे.

७. डोळ्यांसाठी उपयोगी : संत्री ज्यूस डोळ्यांसाठी खूप फायदेशीर आहे. हे डोळ्यांची दृष्टी चांगली करण्यास मदत करते तसेच डोळ्यांना वाढवावा आहे.

८. डोळ्यांसाठी उपयोगी : संत्री ज्यूस डोळ्यांसाठी खूप फायदेशीर आहे. हे डोळ्यांची दृष्टी चांगली करण्यास मदत करते तसेच डोळ्यांना वाढवावा आहे.

९. डोळ्यांसाठी उपयोगी : संत्री ज्यूस डोळ्यांसाठी खूप फायदेशीर आहे. हे डोळ्यांची दृष्टी चांगली करण्यास मदत करते तसेच डोळ्यांना वाढवावा आहे.

१०. डोळ्यांसाठी उपयोगी : संत्री ज्यूस डोळ्यांसाठी खूप फायदेशीर आहे. हे डोळ्यांची दृष्टी चांगली करण्यास मदत करते तसेच डोळ्यांना वाढवावा आहे.

११. डोळ्यांसाठी उपयोगी : संत्री ज्यूस डोळ्यांसाठी खूप फायदेशीर आहे. हे डोळ्यांची दृष्टी चांगली करण्यास मदत करते तसेच डोळ्यांना वाढवावा आहे.

१२. डोळ्यांसाठी उपयोगी : संत्री ज्यूस डोळ्यांसाठी खूप फायदेशीर आहे. हे डोळ्यांची दृष्टी चांगली करण्यास मदत करते तसेच डोळ्यांना वाढवावा आहे.

१३. डोळ्यांसाठी उपयोगी : संत्री ज्यूस डोळ्यांसाठी खूप फायदेशीर आहे. हे डोळ्यांची दृष्टी चांगली करण्यास मदत करते तसेच डोळ्यांना वाढवावा

संपादकीय

संपादक दिपक मोरेश्वर नाईक

कोणत्याही पक्षाचे सरकार असो. त्यास आपल्या विचारांची माणसे जवळ करावीत असे वाटणे काही गैर नाही. अशी जवळ केली जाणारी माणसे त्या त्या विचारांचे झोऱे उघडपणे खांद्यावर घेऊन असतात असे नाही. पण त्यांच्या अभिव्यक्तीतून त्या त्या विचारांचा प्रत्यक्ष/ अप्रत्यक्ष सुगावलागत असती. हे उरवून होते वा केले जाते असे म्हणता येणार नाही. पण तसे होते. त्यामुळे त्या त्या व्यवस्थेचे शहाणपण बौद्धिक उंची या अशा जवळ केल्या गेलेल्यांच्या मूल्यमापनातून होत असते. म्हणन आपण जवळ करीत असलेली व्यक्ती नीत जोखणे, तिच्या वैचारिक निष्ठांपलीकडे जाऊन तिची बौद्धिक खोली/उंची मापणे गरजेचे. ही किमान तपासणी न केल्यास काय होते याची दोन उत्तम उदाहरणे समोर दिसतात. एक राहुल सोलापूरकर आणि दुसरे रणवीर अलाहाबादिया. यातील रणवीर हा अलीकडच्या काळातील अत्यंत लोकप्रिय यूट्यूबर नवतरुण वर्गात तो चांगलाच परिचित. हे नमूद अशासार्ट केले कारण त्याचा प्रेक्षकवर्ग लक्षात यावा म्हणून. पण राहुल सोलापूरकर यांच्याविषयी असे काहीच म्हणता येत नाही. ते वर्तमानात नक्की काय करतात किंवा त्यांची इतिहासातील कामगिरी काय याचा परिचय त्यांचे निकटवर्तीय वा शेजारी-पाजारी यांना तरी असेल किंवा काय हा प्रश्न. ह्यासामनाहाचित्रपटातले मास्तर हिंदुरावांच्या पैलवानास सूझाआपल्या सुंदर बिनडोकपणाचं रहस्य कायहळू असा प्रश्न विचारतात राहुलरावांना तोही विचारण्याची सोय नाही, इतके त्यांचे काम

अनुल्लेखनीय. अलीकडे समाजमाध्यमांच्या उदयामुळे आणि दूरचित्रवाणी वाहिन्यांनी निर्बुद्धीकरणाबाबत समाजमाध्यमांशी स्पर्धा सुरु केल्यामुळे अनेक तोंडाळांस बरे दिवस आले आहेत. हे राहुल आणि रणवीरही या वाचाळ-काळाची फळे. एरवी या स्तंभाने दुर्लक्षावे इतकीच खरे तर यांची लायकी. तथापि या दोघांपैकी अशांना जवळ करणाया विचारधारेवर भाष्य करणे अगत्याचे असल्याने या अर्धवटरावांचा उल्लेख करावा लागतो याबद्दल खंत व्यक्त करून ही प्रस्तावना आटोपती घेणे इट.

यातील सोलापूरकर काय काय बरळ्ये याचा उल्लेख नव्याने करण्याची गरज नाही. दुसरीकडे रणवीर त्याच्या कार्यक्रमातील सहभागीस द्यावृत्त पालकांना दररोज संभोग करताना पाहात बसशील की एकदा मध्ये पडून त्यांना कायमचे थांबवशील?हळू अशा अर्थार्चा प्रश्न केल्याने संकटात पडला. नैसर्गिक शरीरधर्मार्विषयी बोलणे बिनडोकोत्तमांचे लक्षण. हा कायर्क्रम म्हणे विनोदी होता. रणवीरच्या या विधानात काय विनोद होता, हे त्याचे त्यास ठाऊक. यावर कोणा संस्कृतिरक्षकाने तक्रार केल्याने हा प्रकार गाजू लागला आणि संस्कृतिरक्षकांनी ठिकठिकाणी त्याच्याविरोधात पोलिसांत तक्रारी दाखल करणे सुरु केले. खरे तर ज्याप्रमाणे यात विनोद नाही त्याच्यप्रमाणे या विरोधात पोलिसांत तक्रार दाखल करावी असेही काही नाही. मूर्खांचे अतिमूर्ख बरळणे इतकेच त्याचे स्वरूप. या अशा कार्यक्रमांस पाहणारे दिवसागणिक भूमिती श्रेणीने वाढणाया याच मूर्खसंप्रदायाचे प्रतिनिधी.

मडकी तपासून घ्या !

त्यातही परत हा रणवीर अव्वल नाही. परदेशी ह्याओजी क्रूह (ओरिजिनल गंगस्टर) या कार्यक्रमात सॅमी वॉल्श आणि अॅलन फॅंग यांनी अवघ्या काही आठवड्यांपूर्वी असाच्या असा प्रश्न केला होता आणि तो जसाच्या तसा या रणवीरने उचलला. हे असे करताना आपण कोणत्या देशात आहोत, पालक, त्यांची लैंगिकता इत्यादी विषयांची चर्चा करणे अब्रहाम्यम असते इतकेही भान या रणवीरास राहिले नाही. त्यावर वादळ उठल्यानंतर माझे जरा चुकलेच असे म्हणत त्याने माफी मागून टाकली. अवाढव्य राहुलराव आणि पोरेगेलासा रणवीर यांच्या प्रमादात हे एक साप्य.

वाढळ उठल्यानंतर माझी जरा चुकलच असे म्हणत त्याने माफी मागून टाकली. अवाढव्य राहुलराव आणि पोरेगेलासा रणवीर यांच्या प्रमादात हे एक साथ्य. म्हणजे या मंडळींस जवळ करणारे! काही विशिष्ट कार्यक्रम, संस्था यांच्या . यातील राहुलरावांनी ताज्या वाढळानंतर या संस्थेलच्या विश्वस्तपदाचा राजीनामा ग या पडिती संस्थेच्या विश्वस्तपदी या नेणे कोणी? त्यांचे त्या क्षेत्रातील योगदान नीही बरळण्यास संशोधन असे म्हणतात तर इतक्या ऐतिहासिक आणि अत्यंत विश्वस्तपदी राहुलरावांची नेमणूक आचे उत्तर विश्वकोश मंडळावर करण्यात पाहिल्यास मिळेल. साध्या अंकलिपी चार हात दूर ठेवायला हवे त्यांच्या हाती पूर्द केली जात असेल तर कोणाविषयी न असे करणाऱ्यांची केवळ वैचारिक अपरिहार्यता तेवढी दिसून येते. या त्याच्या पॉडकास्टला याच वैचारिक तून कोणी कोणी हजेरी लावली त्यांची मुद्दा अधिक स्पष्ट होईल. विदुषी सुश्री अष्ट्रीय ख्यातीचे मुत्सदी एस. जयशंकर, घूर्ण गोएल अशी किती नावे घ्यावीत? वा तत्सम क्षेत्रात इतके मान्यवर की त्यातील कोणांस या मान्यवरांनी क सयुक्तिक ठरले असते. पण त्या

ह हाणारच हात. याच कारण बाढळक वा अन्य कतृत्वापक्षा केवळ विचारधारेवरून ह्यापलाळ, ह्यात्यांचाह करण्याची सध्याची राजकीय सवय. गुणवान हा गुणवान असतो. तो कोणत्याही विचारांचा असला तरी त्याचा सन्मानच व्हायला हवा आणि तो राज्यकर्त्यांनी वैचारिक कारणांसाठी केला नाही तरी अंतिमत: या असल्या गणंगापेक्षा इतिहासाच्या विशाल पटलावर खाली गुणवंतांचीच स्वाक्षरी राहते. हे असले राहुलराव आणि रणवीर पैशाला पासरीभर मिळतात. त्यांची नावे बदलत राहतात, इतकेच. दुसरी एक बाब आवर्जन यानिमित्ताने नमूद करायला हवी. ती म्हणजे या तथाकथित समाजमाध्यमौ प्रभावक (इन्फ्लुएन्सर्स) वावदूक उच्छृंखलांच्या मागे राजकारण्यांनी इतके फरपट जावे? अलीकडे राजकारणी स्वतःच्या आणि पक्षीय प्रचारासाठी या इन्फ्लुएन्सरांना जवळ करतात. हा खरे तर त्यांचा पराभव. समाजमाध्यमांतील क्षणिक लोकप्रियतेचा फायदा उठवण्यासाठी त्यांच्याकडून या असल्याना जवळ केले जाते आणि नंतर हे किती पोकळ आहेत हे दिसल्यावर त्यांचीच अडचण होते. या असल्या सोम्यागोम्या पुरस्कार सोहळव्यांस पंतप्रधानांनी उपस्थिती लावावा? शिंगे मोडून ही मंडळी आणखी किती काळ वासरात मिसळत राहणार?

तेव्हा जे झाले त्याबदल चौकशी, पोलीस तपास वगैरे निर्थक गोष्टीपेक्षा राजकारण्यांनी स्वतःस आणि स्वतःच्या जबाबदारीस अधिक गांभीर्यांने घ्यावे. ह्यानिरुद्धारे भेटी आलो सगुणासंगेह असे म्हणाणारे संत गोरा कुंभार समोर संत-महत आले तरी त्याचे डोके ह्यातपासूनहून मडके कच्चे की पक्के, ते सांगत. सत्ताधीशांनी तो आदर्श बाळगावा. तरच ह्यातव झालो प्रसंगी गुणातीतहून याचा साक्षात्कार होईल. त्यासाठी आपल्यासमोरील मडकी तपासून घेणे महत्वाचे.

शिक्षणातील 'महासते'चे स्वप्न उत्तमव, पण आव्हानाचे काय?

नवीन राष्ट्रीय शैक्षणिक धोरणाच्या पाश्वर्भमीवर केंद्रीय शिक्षण मंत्रालयाने इस्तोर्ची माजी अध्यक्ष डॉ. के. राधाकृष्णन यांच्या अध्यक्षतेखाली उच्च शिक्षण संस्थांच्या मूल्यांकन प्रक्रियेत सुधारणा सुचवण्यासाठी समिती स्थापन केली. ‘अंगण’ वाकडे नसून आपला ‘नाच’ सदोष आहे, हे नंकने ओळखायला हवे.

शिक्षण क्षेत्राचा विचार करता आपण
गेल्या १०-१२ वर्षांत अनेक स्तरांवर
भरकटलेलो आहोत याची जाणीव
आपल्याला आसपास उघडिया डोळ्यांनी
पाहिले तर होईल. राज्यातील विशेषत:
ग्रामीण भागांतील शाळेत इमरात आहे तर
रंग नाही, फले आहेत तर ब्रेक नाहीत,
खदू आहेत तर दिवे नाहीत, दिवे आहेत
तर पंखे नाहीत आणि हे सगळे जागेवर
असले तर विद्यार्थी नाहीत आणि विद्यार्थी
असलेच तर शिक्षकांचा पत्ता नाही अशी
परिस्थिती आहे. जागतिक क्रमवारी आणि
२१ व्या शतकातील पहिल्या शिक्षण
धोरणाची अंमलबजावणी या बाबी फार
पुढच्या आहेत. आज मुंबईतील शालेय
विद्यार्थ्यांना साधे नीट मराठी लिहिता
वाचता येईना ही सत्य परिस्थिती आहे.
उच्च शिक्षण, विद्यार्थ्यांच्या गुणवत्तेला
प्राधान्य, ज्ञानावर आधारीत शिक्षण
व्यवस्था या गोष्टी खूप दूर आहेत.

पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांच्या
नेतृत्वाखाली सादर करण्यात आलेले
राष्ट्रीय शिक्षण धोरण (एनईपी) २०२०,
भारतीय शिक्षण प्रणालीमध्ये परिवर्तन
घडवून आणण्याचे आणि भारताला
जागातिक ज्ञान महासत्ता म्हणून स्थान
देण्याचे उद्दिष्ट ठेवते. या धोरणाची
उद्दिष्ट महत्वाकांक्षी आणि दूरगामी
विचारसरणीची असली तरी ती कागदावर
आहेत. कागदी घोडे नाचवण्यासाठी
काय लागेत? आजचा जमाना कृत्रिम
बुद्धिमत्तेचा आहे. त्यामुळे शब्द बंबाळ
करून आर्कषक पद्धतीने धोरणे आखली
की सरकारी बाबू मोकळे! मात्र त्याची
यशस्वी ॲमलबजावणी करण्यासाठी जी
आव्हाने आहेत आणि ज्या मूलभूत चिंता
सतावत आहेत त्या दर कशा करणार?

सतावंत आहत त्या दूर कशा करणार ?
 एन्हीपी २०२० मध्ये शिक्षणात
 तंत्रज्ञानाचे एकत्रीकरण करण्यावर
 लक्षणीय भर देण्यात आला आहे.
 भारतातील अनेक ग्रामीण भागांत योग्य
 इंटरनेट कनेक्टिव्हिटी आणि तांत्रिक
 पायाभूत सुविधांचा अभाव आहे,
 ज्यामुळे शैक्षणिक असमानता वाढण्याची
 शक्यता आहे. शिक्षणाची भाषा हे धोरण
 किमान इयता ५ वी पर्यंत शिक्षणाचे
 माध्यम म्हणून मातृभाषा किंवा प्रादेशिक
 भाषेचा वापर करण्याचे समर्थन करते
 त्यामुळे मातृभाषा कायम महत्वाचीच
 हेच भावनिक बंध निर्माण होतील मात्र
 हे इंग्रजी माध्यमाच्या उच्च शिक्षण
 संस्थांमध्ये प्रवेश करण्याचा विद्यार्थ्यांसाठी
 अडचण निर्माण करू शकते, त्यामुळे

याबदल प्रश्नच आहे. विविध शैक्षणिक विभाग आणि संस्थांमधील संसाधनाच्या समन्वयासाठी पुरेशी संसाधने उपलब्ध होतील की नाही यावर लक्ष दिलेले नाही. योजना महत्त्वाकांक्षी आहेत परंतु निधी कमी आहे असा धोका असू शकतो. नवीन अभ्यासक्रम आणि मानके प्रभावीपणे अंमलात आणण्यासाठी शिक्षकांना कसे प्रशिक्षित किंवा तयार केले जाईल यावर चर्चा नाही. पुरेश व्यावसायिक विकासाशिवाय, एनईपी २०२० चे यश धोक्यात येऊ शकते. शिक्षणात तंत्रज्ञानाचे महत्त्व अधोरेखित केले आहे. भारतातील सर्व प्रदेशांसाठी आणि सामाजिक-आर्थिक संदर्भांसाठी त्यावर अवलंबून राहणे शक्य होणार नाही. यामुळे शैक्षणिक निकालांमध्ये असमानता निर्माण होऊ शकते. शाळेत जाण्याच्या सुविधा नाहीत आणि आपण तंत्रज्ञानाच्या गप्या मारतो, अशी अवस्था आहे. दीर्घकालीन मूल्यांकनासाठी विचारपूर्वक आखलेली चौकट नसल्यास सुधारणा वरवरच्या असण्याचा धोका आहे. समुदायासाठी मार्गदर्शन आणि समुपदेशनाच प्रयत्न व्यापक जनसंभाग कसा घेतील किंवा विद्यार्थी आणि कुटुंबांकडून मिळालेल्या अभिप्रायाचा

एक मातृभाषा पूर्ण अभ्यासक्रमात असली की जगत त्यांच्या भविष्यातील संधींवर परिणाम होणार नाही आणि अभिमानाने ते मातृभाषेचा वापर करू शकतील. हल्ली मोबाइलही भाषांतर करू शकतो त्यामुळे अभिमान असणारी मातृभाषा जगत कुठेही अभिमानाने पूर्ण अभ्यासल्यामुळे मिरवता येईल. पण आपल्याकडे मातृभाषेची सक्ती केवळ ज्ञान भाषा म्हणून केली जाते आणि विद्यार्थी पाचवीनंतर ती सोडून देतात. आज मुंबईतील विद्यार्थ्यांना साधे मराठी लिहिता वाचता येत नाही ही शोकांतिका नाही का? एनईपीचे यश अंमलबजावणीवर मोट्र्या प्रमाणात अवलंबून आहे. पुरेसे शिक्षक प्रशिक्षण, संसाधन वाटप आणि देखरेख यंत्रणेचा अभाव या बाबी धोरणकल्याना जाणवल्या नसतील? महाराष्ट्रासारख्या राज्यांनी कार्य दल आणि समित्या स्थापन केल्या आहेत, परंतु देशभर समन्वय आणि एकरूपता अजनही अधांतरीच आहे.

आणि सत्ताधारी होतात. यांनाच आधीं शैक्षणिक धोरणाचा रट्टा बसणे गरजेचे आहे. एनईपी घोका आणि ओका शिक्षण पद्धतिपेक्षा अधिक व्यापक मूल्यांकन पद्धती सुचवते. अशा बदलासाठी सध्याच्या परीक्षा प्रणाली आणि पद्धतींमध्ये संपूर्ण सुधारणा आवश्यक आहे, ज्यासाठी शिक्षक प्रशिक्षणात लक्षणीय बदल अणिमानसिकतेत बदल आवश्यक आहेत, या दोन्ही दीर्घकालीन प्रक्रिया आहेत. एनईपी २०२० भारतीय शिक्षणात परिवर्तन घडवून आणण्यासाठी एक महत्त्वाकांक्षी रोडमॅप तयार करत असताना त्याच्या अंमलबजावणीतील समता आणि शाश्वततेशी संबंधित आव्हानावर तातडीने लक्ष देणे आवश्यक आहे. धोरणकल्यानींनी या चिंता पारदर्शकपणे सोडवल्या पाहिजेत जेणेकरून धोरण कोणत्याही समुदायाला मागे न ठेवता शिक्षित, कुशल आणि जागतिक स्तरावर स्पर्धात्मक कार्यबल निर्माण करण्याचे घ्येय साध्य करेल.

जगूहान उत्तराप ये सुधार करा.
कौशल्य विकास मंत्रालयच अकूशल
व्यावसायिक प्रशिक्षण आणि कौशल्य
विकासावर लक्ष केंद्रित करणे हे ध्येय
खडतर आहे कारण आपल्या देशात
कौशल्य विकास मंत्रालयाला सुरुवातीची
काही वर्षे कौशल्य असणारा मंत्रीच
सापडला नाही तिथे कौशल्य विकासावर
मार्गदर्शक सापडणे महा कठीण आहे . हे
धोरण पारंपारिक उच्च शिक्षण मार्गांच्या
तुलनेत व्यावसायिक प्रवाहांच्या कमी
प्रतिष्ठेच्या सामाजिकतेला मार्गदर्शक ठरू
शकत नाही. उदाहरण द्यायचे झाले तर
कोहिनुर टेक्निकलमधील डिप्लोमा
धारक हा ईंजिनियर म्हणून अंटोमोबाईल
कंपनीत मोट्या पदावर नोकरी मिळवू
शकतो का ? जर याचे उत्तर नाही असेल
तर विद्यार्थी आणि पालकांना हा पर्याय
स्वीकारण्यापासून रोखता येईल. जरी
धोरणाचा उद्देश समावेशकता आणि समान
शैक्षणिक संधी हा असला तरी, उपेक्षित
समुदायांपर्यंत पोहोचण्याची व्यावहारिक
आव्हाने कायम आहेत. मुलींनी जिथे
मोफत शिक्षण, मोफत प्रवास यासारख्या
सुविधांचा लाभ घेऊन शिक्षणात आघाडी
मिळवली तिथे या राज्याचे मंत्री त्यांनी
धार्मिक पेहराव घालावा किंवा नाही
यावर वाद घालत बसतात. तो धार्मिक
पोषाख परिधान केल्यास कौपीची शक्यता
वाढते असले महान शोध लावणारे तज्ज्ञ
भाजपच्या तिकिटावर निवडून येतात
एनईपी २०२० च्या
अंमलबजावणीसाठी समित्या आणि
उपसमित्या स्थापन करण्याचा उल्लेख
आहे. भाजपला ज्यांचे विस्मरण झाले
आहे, असे त्यांच्याच पक्षाचे नेते नितीन
गडकरी यांच्या तोंडी एक वाक्य नेहमी
असे “इफ देअर इज अ विल देअरा
इज अ वे, इफ देअर इज नो विल, देअरा
इज ओल्ली सर्व्हे, कमिटी, सबकमिटी
अँड स्टडी ग्रुप्स” (इच्छाशक्ती असली
की मार्ग मिळतो, मुळात इच्छाच नसेल,
तर सर्वेक्षण, समिती, उपसमिती आणि
अभ्यासगट हेच सुरु राहते.) भाजप
शिक्षण धोरणाबाबत नेमके हेच करत
आहे. यासाठी एक संरचित उद्दिकोन
आवश्यक आहे. या समित्यांची सहजता
आणि आव्हानाना तोंड देण्याची त्यांची
क्षमता अनिश्चित आहे. जरी धोरणाचे
उद्दित आर्थिकदृष्ट्या दुर्बल घटकातील
मुरींगा शिक्षण प्रदान करणे हे असलेले
तरी, उत्पन्न पातळीच्या पलीकडे
दुर्लक्षित समुदायांसाठी प्रवेशयोग्यता
आणि समानतमध्ये अजूनही अंतर
आहे. एनईपी २०२० मान्यता आणि
मूल्यांकनाद्वारे गुणवत्तेचे उद्दित ठेवते
(नेंक मूल्यांकनात नमूद केल्याप्रमाणे),
हे उपाय शिक्षणाची गुणवत्ता प्रभावीपण
सुधारू शकतात की कैवळ नोकरशाही
प्रक्रिया म्हणून काम करू शकतात

प्रतिसाद देण्यात अडथळा आणत नाहीत ना, याची खात्री करणे अस्यांत महत्वाचे आहे. विविध संस्थांमध्ये वेगवेगळ्या वैली उपक्रम राबवले जात असल्याने, धोरणे कशी लागू केली जातात यामध्ये एकरूपतेचा अभाव असू शकतो, ज्यामुळे शैक्षणिक गुणवत्ता आणि अनुभवात तफावत निर्माण होते.

सगळीकडे सत्ता, कारभार मात्र बेपत्ता

सरकारी धोरणे राबवताना अधिकाऱ्यांना ताब्यात घ्यावे लागते ते म्हणतील तसे वागले तर आनंदच आनंद आहे. इथे उद्घव ठाकरे यांचे आदर्शवत उदाहरण द्यावये वाटते. जगतिक संकटात त्यांच्या मार्गदर्शनाखाली राबविले गेलेले मुंबई मॉडेल हे देशभर आणि जगभर गाजले. टाळ्या आणि थाळ्या बडवायला लावून गरीबाची शिवभोजन थाळी बंद करण्यास भाग पाडण्याच्या भाजपाची अवस्था इकडे सत्ता तिकडे सत्ता कारभार मात्र बेपत्ता अशी झाली आहे. ह्यापापद धर्म म्हणून नाही, शाश्वत धर्म म्हणून नाही, नाही नाही नाही! म्हणत ज्यांना विरोध करून तुरंगात टाकण्याच्या वलग्ना केल्या त्यांच्याच सोबत सत्तेत बसून आपल्याच कार्यकर्त्यांना आणि समविचारी मित्रांना वाकुल्या दाखवत सत्तासुख अनुभवताना आणि महासत्तेची खोटी स्वप्ने दाखवताना आपल्याला काहीच वाटत नाही?

थांबलेला महाराष्ट्र

सरकारी काम आणि दहा वर्षे थांब,' या शेत्याची प्रचिती घेणाऱ्या महिलेला तिचा हक्क मिळवून देण्यासाठी लोकायुक्तानं हस्तक्षेप करावा लागण, ही सरकार नामक व्यवस्थेसाठी शरमेची बाब आहे. मृत व्यक्तींच्या कायदेशीर वारसाची नोंद मालमत्तेच्या कागदपत्रांवर करण्यासाठी दहा वर्षांहून अधिक काळ पाठपुरावा करूनही यंत्रणेने दाद न दिल्याने अखेर या महिलेला लोकायुक्तांकडे धाव घ्यावी लागली. लोकायुक्त न्यायमूर्ती विद्यासागर कानडे यांनी या महिलेच्या वारस हक्काची नोंद २१ दिवसांत करण्याचा आदेश देऊन कार्यपूर्ती अहवालही मागविला आहे. 'सर्व कागदपत्रे जमा केली असतील, तर नोंदीसाठी दहा वर्षे कशी लागू शकतात,' हा लोकायुक्तांनी विचारलेला प्रश्न महसूल विभागातील अनास्था आणि अनागोंदी चव्हाट्यावर आणणारा आहे. ही अवस्था केवळ महसूल विभागाची नसून कोणत्याही सरकारी कार्यालयात हजारो नागरिकाना दररोज येणारा अनुभव आहे. कधी संबंधित

अधिकारी जागेवर नसतात, तर कधी कार्यालयांतील इंटरनेटादी सुविधा बंद असतात. राज्यातील बहुतांश सरकारी कार्यालयांना एजंटांचा वेढा पडलेला दिसून येतो. एजंटला गाठले, तर किंवेक महिने रखडलेले काम चुटकीसरशी कसे होते, हे उघड गुप्त आहे. सरकारी कार्यालयांतील कूरमगती आणि लाचखेची रोखण्यासाठी अनेक कायदे, यंत्रणा सरकारने राबविल्या. सेवा हमी कायद्या अंतर्गत वारस नोंद करण्यासाठी कोणताही वाद नसल्यास एका महिन्याची कमाल मुदत आहे. वाद असल्यास त्यावर सुनावणी घेऊन मुदतीत प्रयत्न निकाती काढावे, अशी तरतूद आहे; परंतु सरकारी यंत्रणांनी हे सर्व नियम गुंडाळल्याचे दिसते. कधी वेगवेगळ्या 'कवरी' च्या पळवाटा काढल्या जातात, तर कधी कागदपत्रे पुरेशी नसल्याचे दाखवून कामे पुढे ढकलली जातात. हा कामे वेळेत व्हावात, यासाठी सरकारने काही वर्षांपूर्वीच 'ई फेरफार' ऑनलाईन यंत्रणा सुरू केली. त्याच्या पाठपुराव्यासाठी 'ई ट्रॅकिंग' यंत्रणाही आहे. नागरिकांची ओळख पटविण्यासाठी 'आधार'सारख्या सुविधाही आहेत; पण नोकरशहांच्या असहकारामुळे त्या सर्व उपयोगशून्य ठरतात. मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांनी सर्व विभागांना शंभर दिवसांचा सुधारणांचा कार्यक्रम दिला आहे. त्यात सरकारी कार्यालयांतील कामकाज सुधारण्यास सर्वोच्च प्राधान्य दिले पाहिजे. हेलपाट आणि चिरीमिरीच्या दुष्टचक्रातून नागरिकांची सुटका झाल्याशिवाय सरकारची प्रतिमा सुधारणार कशी?

अशोकरावांचे आदर्श विचार

आरोप झाले की लगेच राजीनामा घेण्याची कॅप्रिसमध्ये असलेली पद्धत चुकीची आहे, असे विचार पूर्वांशीचे कॅप्रेस नेते आणि विद्यमान भारतीय जनता पक्षाचे खासदार अशोक चव्हाण यांनी मांडले आहेत. एवढ्यावरच न थांबता, हे माझे मत पूर्वीही होते आणि आताही तेच आहे, अशी पुस्तीही जोडली आहे. विनाकारण कोणत्याही व्यक्तीला बदनाम करून राजीनामा घेणे चुकीचे आहे. दोषी असेल तर कारवाई करा, पण कोणीतरी आरोप केल्यावर लगेच संबंधित व्यक्तीचा राजीनामा घेणे चुकीचे आहे. मी स्वतः या गोट्यातून गेलेलो आहे, अशी खंत त्यांनी व्यक्त केली. त्यांचे हे विचार कितीही ‘आदर्श’ असले तरी, तर्कसंगत नाहीत. याचे प्रामुख्याने दोन भाग आहेत. एक म्हणजे, जिथे आग असते विशूनच धूर निघातो. त्यामुळे हाती काहीतरी पुरावा असल्याशिवाय आरोप केले जात नाहीत. दुसरा भाग म्हणजे, आरोप केल्यानंतर साटेलोटे झाल्यास त्या आरोपांबद्दल ब्राकाढला जात नाही किंवा थेट कलीन चित दिली जाते. महायुती सरकारच्या दोन्ही राजवटीत कलीन चितचे कसे मुक्तहस्ते वाटप सुरु आहे, हे आपण पाहातच आहोत. हाती यातून गेलो आहे, ‘असे सांगताना चव्हाण यांनी ‘आदर्श घोटाळ्याच्या’ चा अप्रत्यक्षपणे हवाला दिला. सन २०१० मध्ये आदर्श घोटाळ्याचा आरोप झाल्यानंतर त्यांनी मुख्यमंत्रीपदाचा राजीनामा दिला होता. हीच सल त्यांच्या मनात आहे, असे दिसते. आरोपानंतर पद सोडायला भाग पाडू नये, असे सांगतानाच, आरोपानंतर पक्षही सोडावा लागू नये, असे त्यांना ध्वनित करायचे आहे का? असाही प्रश्न पडतो. राज्यात जून २०२२ मध्ये सत्तांतर झाल्यानंतर माजी मुख्यमंत्री अशोक चव्हाण हे भाजपच्या वाटेवर असल्याची चर्चा सुरु झाली होती. विधानसभेत ४ जुलै २०२२ रोजी झालेल्या शिंदे-फडणवीस सरकारच्या बहुमत चाचणीला अशोक चव्हाण वेळेत पोहोचले नव्हते. तव्हाच ते सत्तेत सहभागी होतात की काय, असे तर्क लढविले गेले. मात्र, आपण महाविकास आघाडीसोबतच असल्याचे अशोक चव्हाण यांनी त्यावेळी स्पष्ट केले होते. मात्र, जवळपास दोठ वर्षांतच ते भाजपचासी झाले. केंद्रीय अर्थमंत्री निर्मला सीतारामन यांनी ८ फेब्रुवारी २०२४ रोजी संसदेत श्वेतपत्रिका सादर केली होती. या श्वेतपत्रिकेत २०१४ पूर्वीच्या कॅप्रिसप्रणित संयुक्त पुरोगामी आघाडी सरकारच्या कार्यकाव्यातील आंथिक रिस्तीचा उल्लेख करण्यात आला आहे. या सरकारने घेतलेल्या निर्णयांनी देशाला पिछाडीवर नेत्याचा ठपका ठेवतानाच त्यावेळी झालेल्या मोट्या घोटाळ्याची यादीच त्यांनी दिली होती. त्यात ‘आदर्श सोसायटी’ घोटाळ्याचा उल्लेख होता आणि अशोक चव्हाण यांचाही उल्लेख करण्यात आला होता. त्यानंतर अवच्या पाच दिवसांत त्यांनी पक्षबदल केला, हे उल्लेखनीय म्हणजेच, ‘आदर्श’चे भूत पुन्हा मानगुटीवर बसल्यानंतर वयाच्या सुमरे ६६व्या वर्षी त्यांना पक्ष सोडावा लागला होता, असेच म्हणावे लागेल. यामागे संर्द्ध आहे तो, अनन आणि नागरी पुरुषठामंत्री धनंजय मुंडे यांचा. बीडच्या केज तालुक्यातील सरांच संतोष देशमुख यांच्या हत्या प्रकरणात प्रमुख संशयित आरोपी म्हणून वाल्मिक कराडवर मकोका अंतर्गत कारवाई करण्यात आली आहे. वाल्मिक कराड हा मंत्री धनंजय मुंडे यांचा निकटवर्तीय असल्याने त्यांनी सरकारमधील मर्तिपदाचा राजीनामा द्यावा, अशी मागणी सत्ताधारी आमदार सुरेश धस तसेच, स्वपक्षीय राष्ट्रवादी कॅप्रेसचे आमदार प्रकाश सोळके यांच्यासह सामाजिक कार्यकर्त्या अंजली दमानिया आणि महाविकास आघाडीकडून करण्यात येत आहे. नैतिकतेच्या आधारे धनंजय मुंडे यांनी राजीनामा दिला पाहिजे, अशी भूमिका विरोधकांनी घेतली आहे. पण अशा आरोपांवर राजीनामा दिल्यास राजकारणात कोणी राहणार नाही, असे मत राष्ट्रवादी कॅप्रेस पक्षाच्या ज्येष्ठ नेत्यांचे आहे.

